procerū statuit seu sanxit. Unq̄ etiaꝫ dicit̄ cōfirmatio in scriptura facta ab imperatore cum cāe cognitione sup cōtractu ꝑmutatōis. vt. c. i. de re. ꝑmu. in glo. ⁊ pragmaticuꝫ sacrū ē ꝑncipis rescriptū. vt in. c. fūdamēta de elec. li. vi.

¶ Pragmaticarij sunt q scribūt pragmaticas sanctiones ⁊ alio modo dn̄r scriniarij vel magistri scriniorꝝ vl' scriniorum memoriales eo ꝙ adeptā scripture sanctionē in scrinio positā custodiebant ad memoriā.

¶ Prebēda est ius ꝑcipiēdi ꝓuētus in ecclesia collegiata ex actōe ꝓueniēs ꝯpetens alicui tanq̄ꝫ vni de collegio. qd̄ ius ex canonia descendit. non debet. n. canonicus sine prebēda esse. vt in. c. relatū. eo. ti. ⁊ procedit ex institutione ⁊ officio. qꝛ ex hoc ꝙ facit qs officiū debet percipere ꝑbendam ⁊ beneficiū. ſꝫ canonia quere. ṡ. de. C. vt in. c. cuꝫ. m. ferrariensis de cōsti. in glo. vi. Itē prebenda quandoq̄ʒ capitur large ꝑ iure qd̄ alicui nō tanq̄ꝫ de collegio sed ratōe ministerij officij paupertatꝭ vel vtilitatis ꝯceditur vtēdo ⁊ fruēdo ī vita sua certis rebus ecclesie vt redditibꝰ quos canonici recipiūt vel alij. ꝺ tali habet̄ in. c. qꝛ nōnullis de magistris. xvi. q. i. possessiones. ⁊. §. illud. Et laici maxime nobiles habent tales prebendas secundum Compo. in. c. cum. m. ferrarieñ. preal.

¶ Precarium ꝺm Aço. e. t. in sū. est id qd̄ ꝑcibꝰ vtēdū ꝯceditur petenti tādiu q̄ꝫdiu patit̄ q cōcessit. sed secundum Hos. in sum. eo. ti. est illud pignꝰ obligatū creditori. ⁊ a creditore ipsi debitori ꝯcessuꝫ ad vtendū q̄ꝫdiu patitur ⁊ permittit qui cōcessit. vt est textus in. l. i. de preca. ff. vbi dicit Ulpianus ꝙ hoc genus libertatis ex iure gentiū descendit. Et subdit ibidē. differt aūt precariū a donatione. quia q donat sic dat vt nō recipiat illud qd̄ dat. sed qui ꝑcariuꝫ concedit ꝑmo sic ꝯcedit vt recipiat qn̄cūq̄ʒ placebit. Uel ꝑcariū est ꝯtractus iter dn̄m ⁊ colonū. ⁊ ē ꝯtractus gratuitus ⁊ similis ꝯmodato: in tm̄ vt qdam dicerent hos cōtractus non differre nisi verbis. q tamē etiā differūt in re. nā licet in multis ꝯueniat ꝑcariū ⁊ cōmodatū. differt tamen ꝑcariū a cōmodato. nā ꝯmodatū fit ad certū vsuꝫ. nec potest reuocari vsu inexpleto. ꝑcariū vo qn̄cunq̄ʒ placuerit pōt reuocari. Itē precariū qn̄q̄ʒ dr̄ cōtractus de quinquēnio ī qnquēniū reuocandus. Et si qnquēnio elapso sub taciturnitate ꝑtereat̄ tūc reuocari itelligit̄ talis cōtractus. dr̄ aūt ꝑcariū id̄. qꝛ est cōtractꝰ ad preces factꝰ.

¶ Precaria vba sunt hec. rogo. volo. mādo. fido. cōmitto. iubeo aūt ꝑceptiuū est. C. coīa de lega. l. ij. in ꝑn. mādo. qn̄q̄ʒ ē verbū precariū. ar. ij. q. iij. mandastis. vbi eps̄ mādat pape. qn̄q̄ʒ tm̄ mādo ponit̄ ꝑceptiue. sicut ēt rogo vt. xi. q. iij. rogo. qn̄q̄ʒ mandatiue vt. ff. de neg. ge. l. si mei rogatu. i. mandato suscepistis. Itē quādoq̄ʒ deprecatiue ⁊ sic vt frequentius ponitur.

¶ Precaria dr̄ donatio ad ꝑces fcā vsq̄ʒ ad mortē recipiētis. xij. q. ij. sepe. xvi. q. iij. clerici. ⁊ ē contractus ille affinis emphiteosi. Item ꝑcarie dn̄r q̄dā ꝑstationes seu cōcessiones vsufructus ad ꝑces fcē in recōpensationē eiꝰ ꝓꝑetatis q̄ dat̄ eccl'ie cuiꝰ forma hr̄. x. q. ij. precarie.

¶ Preceptū. Re. ṡ. mandatū.

¶ Preco ē q apud acta aut in ciuitate publice ꝓclamat vl' ꝓnūciat aliqd faciēdū dimittēdū ve per quē plerunq̄ʒ fiebat edictorum narratio. i. recitatio ⁊ publica in ius vocatio ⁊ citatio. alicuius matrimonij vel rei vendende nunciatio ⁊ subastatio.

¶ Precise ꝺm cardinalē in rescriptis tm̄ valet sic absolute ⁊ sine cāe cognitione. vt de heret. c. ꝯtra xp̄ianos. li. vi. Et dicit cardinalis. si ponit̄ in statuto operat̄ vt ipm non tollat̄ ꝑ seqnēs statutū ī casu quo subatū fuisset si non apponeret̄. Et dat sil'e de iuramēto apposito in. l. si qs in ꝑn. ff. de leg. ij. Bal. aūt dicit ꝙ non valeat precise. i. sine cāe cognitione. qꝛ sic tex. esset supfluus. in. c. ij. de rescrip. vbi ponit̄ expsse. ꝑcise. ⁊ ēt sine cāe cognitōe. Saluando tn̄ ꝑmū dictū dr̄ ꝙ ille tex. ponit̄ declaratiue vel expositiue ⁊ ꝓ. i. quod dictū magis placet doc.

¶ Precipitiū fit sine mō ⁊ cū periculo. ꝺ sepul. ex parte ⁊ ꝺm Jo. an. in cle. pastoralis. de re iudi.

¶ Prediū dr̄ fundus. vel ager. Re. ṡ. Ager.

¶ Prediū vrbanū. ⁊ prediū rusticū. Regre ibidē. ⁊ etiam actio finium regundorum.

¶ Prediū dotale ē qn̄ ista duo ꝯcurrunt. s. ꝙ mr̄imoniuꝫ ꝯctū ē. ⁊ traditio ꝑdij iteruenit ꝺꝫ Azo. de fū. dota. C. ī sū.

¶ Prediū canatū ꝺm Jo. ⁊ Accur. C. e. ti. ī rubri. fuit ꝑdiū ī q̊ fuerunt cellule. vnde canatꝰ. i. cella. nā cana grece cellariū dr̄ latine. Uel aliter erāt tunc ꝑdia scripta vt redderent iter cellulas ꝺm Aço. ibidē. li. xi. ⁊ eoꝝ coloni dn̄r canati vel dn̄ici coloni. qꝛ dicta ꝑdia erant in pratis.

¶ Prefectꝰ augustus. vel augustalis dr̄ ꝑfectus egypti. vt. ff. de offi. ꝑfect. augusta. l. vna. C. e. t. l. qꝛ ipator. nā ipator maximus augustꝰ ī egypto ꝓ ꝑfecti ptātē itroduxit.

¶ Prefectꝰ ꝑtorio. ab initio magr̄ eqtū creatꝰ est cū dictatores sibi antiqtus magr̄os militum eligerent q ꝑncipali sollicitudini associati sūmā post dictatores gerebāt ptātē hoc exēplo ꝑncipes ad quos gubernaculū reipub. ꝓuenit postea elegerūt ꝑfectos ꝑtorio qbꝰ publice discipline emēdatio concessa est. quoꝝ auctoritas ita ē ampliata ⁊ adeo approbata vt nec ab eorū sentētijs appellari. nec itegrum restitutio facile posset postulari. Et erāt q̄ttuor. s. ꝑfectus ꝑtorio orientis. ꝑfectꝰ ꝑtorio affrice cuiꝰ sedes ē ī chartagine. ꝑfectꝰ ꝑtorio illustris. ⁊ ꝑfectꝰ vrbis. ff. de offi. prefecti. preto. l. i. ⁊ ibi nota.

¶ Prefectꝰ vigilū idē est ꝙ prefectꝰ nocturnus. hoꝝ autē offm̄ ē de nocte facere excubias. prefuerūtq̄ʒ icēdijs arcēdis. q ēt cauebāt. iquirebāt. ⁊ puniebāt icendiarios. fures grassatores. effractores. nisi deliquēs eēt tā famosa ꝑsona vt ad prefectū vrbis deberet mitti puniēda. poterāt etiā iudicare de capsarijs: q ī balneis vestimēta custodiēda suscipiunt si aliquid dolo fecerunt. vt. ff. de offi. prefe. vigi. l. ij. §. cognoscit.

¶ Prefectus annone dicebat̄ q de annona. i. de blada curā habebat. Regre. supra. edilis cerealis.

¶ Prefectus vrbis dicebat̄ cui ab ipatore ꝯcessa est vrbis admīstratio q ceterꝭ magr̄atibꝰ ex quacūq̄ʒ cā ab vrbe ꝓficiscentibꝰ ⁊ recedētibus ī vrbe relictis ius dicebat ⁊ oībꝰ dignitatibus in ciuitate an̄cedebat sua dignitate. q cū ab vrbe ꝓgrediebat̄ nō hūit iurisditionē. quā prebere tamē potuit ī ciuitate. Sed ꝺm Aço. C. eo. tit. etiā extra vrbem ītra cētesimū miliare hꝫ iurisditiōem. vide de offi. prefec. vrb. per totum.

¶ Preiudiciū ē q̄si q̄dā ꝑlatio vel ꝑpō siue ꝑlocutio vniꝰ rei respcū alteriꝰ. Nā aliqd ꝑiudicari alteri ē illd̄ illi ꝑferri: tn̄ h̄ vbū ꝑiudicare alteriꝰ modi ꝯstructōeꝫ ⁊ ampliorē significatōeꝫ hꝫ q̄ꝫ hoc vbū ꝑferre. dr̄. n. ꝑsonal'r ex ꝓpria ꝯfessione ī iudicio mihi ꝑiudicaui. i. ꝯfitendo mihi in iudicio preiudiciū feci. Hoc. n. ꝑiudiciū nō significat cōmodū meū eē fcm̄. sed icōmodū. vt si iudex nō sequat̄ veritatē. ſꝫ meā ꝯfessionē. ita dr̄ res iudicata vitati facere ꝑiudiciū nō vt vitas rei iudicate ꝑiudicet. i. ꝑponat̄. ſꝫ res iudicata vitati preiudicet. igr̄ ē alicui aliqd ꝑponi. ⁊ sic dicimꝰ rē iudicatā vitati facere ꝑiudiciū. i. ei qd̄ ꝑiudicandū ē dato ꝙ nō sit vex. nam dato ꝙ ita non sit sicut iudicatū est: tamē preponitur veritati.

¶ Preiudiciales actōes ꝑ tāto dici pn̄t ꝙ in ipsis tractat̄ de magno ꝑiudicio. vel qꝛ qōi more ꝑiudicāt. vbi gratia. Agis ꝯtra me ⁊ aliqd petis. oppono tibi qōnē statꝰ dicēdo ꝙ tu es filiꝰ meꝰ vel seruus meꝰ ī ptāte mea ꝯstitutus aut.

D z

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0119
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST